Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

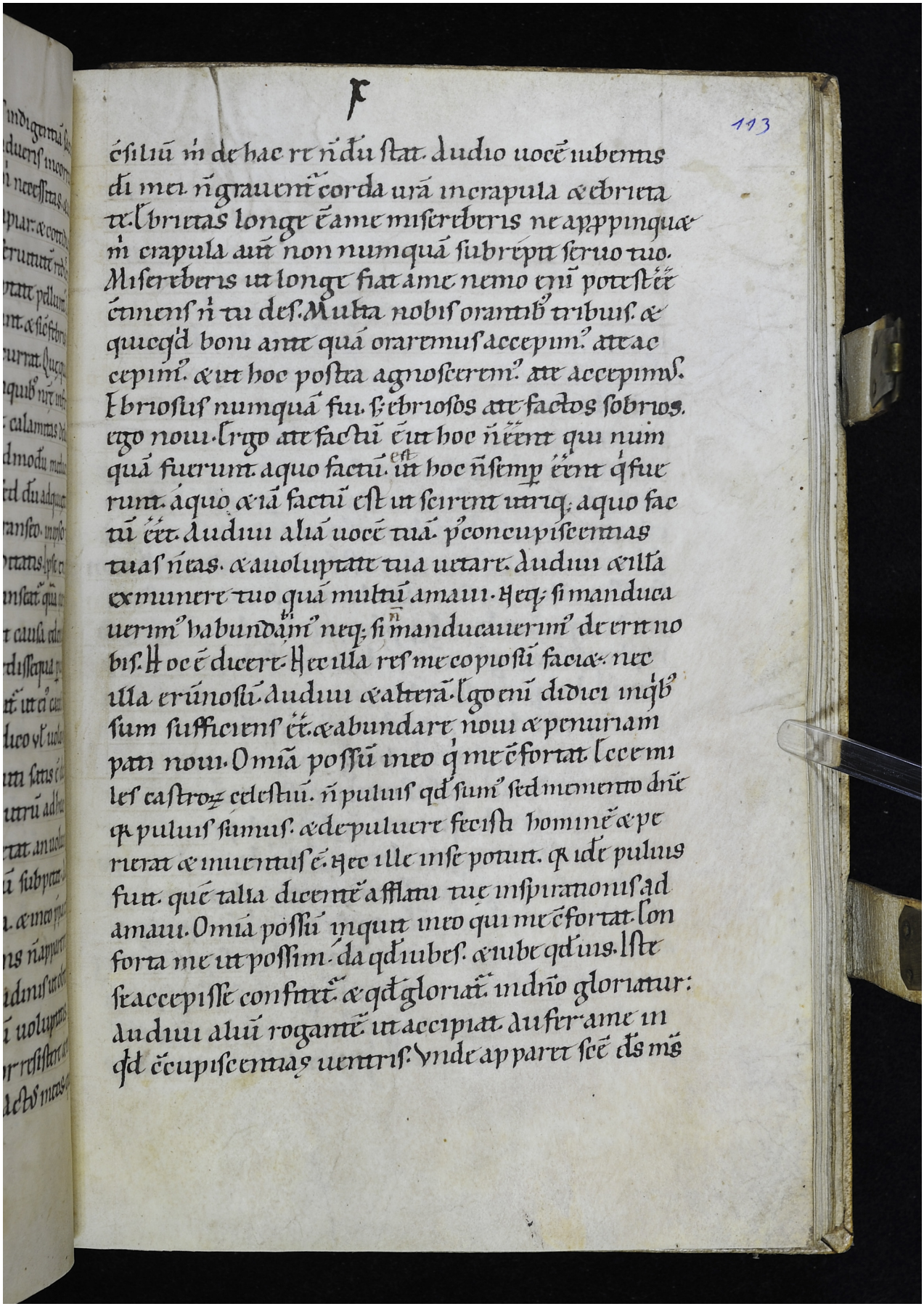

113

ésiliū ṁ de hac re ñ du stat. dudio uocē uberis
di mei. ñ grauent corda urā inebriata
ebrietas longe ē a me miserberis ne appropinquet
ṁ ebriata aut non numquā subrepta seruo tuo.
Miserberis ut longe fiat a me nemo cui potest ēē
ēmens ñ tu des. Multa nobis orantib tribuis. &
quecq̄d bonu ante quā oraremus accepim. atq ac
cepim. & ut hoc postea agnoscerem. atq accepimus.
Ebriosus numquā fui. ſ; ebriosos atq factos sobrios.
ego nou. ergo atq factū ēius hoc ñ ēēnt qui num
quā fuerunt a quo factū. est ut hoc ñ semp ēēnt q̄ fue
runt. a quo & iā factū est ut scirent utriq; a quo fac
tū ēēt. dudum alia uocē tua. p̄concupiscentias
tuas ñtas. & a uoluptate tua uetare. dudum & illa
exmunere tuo quā multū amaui. Heq; si manducā
uerim. habundā. neq; si manducauerim. deerit no
bis. Hoc ē dicere. Hec illa res me copiosū faciat. nec
illa erūnosū. dudum & altera. ergo eni didici inq̄b
sum sufficiens ēē. & abundare nou & penuriam
pati nou. Omnia possū in eo q̄ me ē fortat. ecce mi
les castroꝝ celestiū. ñ pulus qd sum. sed memento dñe
q̄ pulus sumus. & de pulue fecisti hominē & pe
rierat & inuentus é. Hec ille inse potuit. q̄ idē pulus
fuit. quē talia dicente afflatu tuę inspirationis ad
amaui. Omnia possū inquit in eo qui me ē fortat. con
forta me ut possim. da qd iubes. & iube qd uis. Iste
se accepisse confitet. & qd gloriat. in dño gloriatur:
dudum alii rogante ut accipiat. du ferre a me in
qd ēcupiscentias uentris. Vnde apparet scē ds mꝰ